בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד'**, **ו'** ב**אלול** תשס"ב (**14** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

(אמת) שבוע טוב ושמחו

היום, **ו' באלול**, לפני 42 שנה, בשנת תש"כ (1960-5720), הפכה ישיבת ממשלת ירדן לטרגדיה מחרידה. **במהלך הישיבה**, שהתכנסה בלשכת ראש הממשלה חג'אלי, **התפוצצה במקום פצצה** רבת עוצמה. התוצאות היו קטלניות: ראש הממשלה ועוד 9 שרים מצאו את מותם בפיצוץ העז, 50 נפצעו, וכל הבניין הפך לגל חורבות. עוצר הוכרז על רבת-עמון, ויחידות צבא תפשו עמדות בעיר.
ישיבת הממשלה הירדנית כונסה כדי לדון בתוצאות של וועידת שרי החוץ הערבים, שהתכנסה באותו שבוע בביירות ואמורה היתה לדון במצב הפליטים ה'פלסטינים' ובמתן עצמאות לגדה המערבית. ירדן דחתה את בקשת המדינות הערביות להקמת צבא פליטים 'פלסטיני' בגדה. הוועידה התפזרה בלי החלטות, ועל רקע תוצאותיה התכנסו שרי ירדן לישיבה מיוחדת.
אף על פי ששום גוף לא קיבל על עצמו את האחריות לפיצוץ, הכיוון ברור: **קע"ם** – **ק**הילה **ע**רבית **מ**אוחדת. המלך חוסיין, שהיה אמור להשתתף אף הוא באותה ישיבה, ביטל את השתתפותו ברגע האחרון. [ישראל 50\ זמן_מקום]

~~~

לפני ימים מספר, במשך נופש קצר בעיר הקודש ירושלים, ביקרנו ב"**גן החיות התנ"כי**", שם חווינו חוויה מהנה מאד. בנוסף לחיות, ראיתי בכניסה ל"**צפריה הטרופית**" שלט המפנה את תשומת לבנו לנפלאות הבריאה. ב"תמצית חופשית" הם מסבירים כי חמשת החושים של האדם אפשר לחלקם לשתי כיתות: טעימה ומגע; וראייה, שמיעה והרחה. בקבוצה הראשונה, אנחנו חייבים ליצור קשר ישיר עם הדבר שחשים אותו. לא כן בקבוצה השניה: לראות, לשמוע ו\או להריח – אלה פעולות שהחוש אינו דורש מגע ישיר. ועוד מצביעים על כך שבמקרא, אין התייחסות לשימוש (כביכול) ע"י השם יתברך בחושים בכת הראשונה – באף מקום לא מדובר על כך שה' טועם או נוגע. מאידך, כן מכירים פסוקים רבים בהם ה' "רואה", "שומע", "מריח". אם כן, חושים אלה נחשבים כחושים עם אופי רוחני יותר לעומת מגע וטעימה, שהם מוחשיים יותר, פיזיים יותר.
מה בין דברים אלה לבין הצפריה? מלמדינו חז"ל בפרקי אבות: [פרק ד' משנה כ"ב] "הוא (רבי יעקב) היה אומר, יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא, ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה". כדי שנוכל להעריך אף במקצת את ה"טעם של גן עדן" בעולם הזה, ה' "הטמין" בעולם הטבע חוויות שנוכל ליהנות מהן ע"י החושים ה"רוחניים" – לראות, לשמוע, להריח. בלי תענוגים אלה, היה לנו קשה יותר להבין את מה שמנסים חכמינו ללמד אותנו.
בחודש זה שסימנו הוא "**אני לדודי ודודי לי**" (ראשי תיבות, **אלו"ל**), אנחנו מחפשים דרכים להתקרב לאבינו שבשמיים. הפסוק אומר לנו שכאשר אנחנו מתבוננים בדרכי ה' בעולם הזה שהוא נותן לנו, מעצם ההתבוננות אנחנו מתמלאים ביראתו ("**מאת ה' היתה**

"אני לדודי ודודי לי" [שיר השירים ו' 3]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד', ו'** ב**אלול** תשס"ב (**14** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

זאת, היא נפלאת בעינינו"), ויראה זאת מביאה אותנו להתקרב אליו. כאשר אנחנו מרגישים קרובים אליו יותר, אזי הקב"ה מתקרב גם אלינו...

"אני לדודי ודודי לי" [שיר השירים ו' 3]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל